

tiarius og 12 andre Tilforordnede, og at Antallet af Rettens Afdelinger forhøjes fra 9 til 10, hver med sin særlige Dommer, Protokolfører og edsvorne Retsvidne, samt

at det af Rettens 2 offentlige Politiretsafdelinger benyttede Lokale omdannes til Brug for den eventuelle nye til Behandling af kriminelle Sager bestemte Afdeling og at der tilvejebringes nye Lokaler til Afbenyttelse for de offentlige Politiretsafdelinger.

Ved at forelægge Ministeriet denne Indstilling mindede Retten om, at den i sin forud for Loven af 24 Maj 1879 gaaende Indstilling udtrykkelig fremhævede, at naar den ikke androg paa en større Forøgelse af Rettens Personale end steet, uagtet Arbejdet i Retten var steget til henvend det Dobbelte af, hvad det i 1863 forudsattes at ville være, og uagtet det, da Arbejds Tiltagen ikke kunde anses som Virkning af forbigaaende eller i Standsning værende Tilstande, turde anses for mindre sandsynligt, at den foreslaaede Udvidelse længe skulde være tilstrækkelig, saa berede dette paa, at den mente at burde indskrænke sig til det for Tiden absolut Nødvendige, saaaat det i det Mindste forsøgte, om der ved den foreslaaede Forøgelse af Personalet foreløbig kunde raades Bød paa den manglende Arbejdskraft.

Til Oplysning om, i hvilken Grad Forretningernes Mængde ved Kriminal- og Politiretten imidlertid er voget siden Emanationen af den fornævnte Lov, har Retten med en hertil indkommet Skrivelse af 20de Februar d. A., hvori den fornævnte Indstilling gjentages, tilstillet Justitsministeriet en Oversigt over Antallet af Sager og Domme ved Retten i Aarene 1878—85, hvilken Oversigt findes trykt som Bilag til nærværende Lovforslag.

Efter denne Oversigt har i de sidste 5 Aar Antallet af de til Overholdelse af § 85 i Danmarks Riges Grundlov af 5te Juni 1849 (§ 80 i den gjennemførte Grundlov) indførte saakaldte „Grundlovsjager“ gennemsnitlig aarlig udgjort 1781, medens Antallet af de samme Sager i Femaaret 1874—78 gennemsnitlig udgjorde aarlig 1186, Antallet af de ved Rettens 5 Kriminalkamre behandlede Sager gennemsnitlig aarlig udgjort 2390 mod 1728 i Femaaret 1874—78, Antallet af de i Retten i kriminelle Sager affagte Domme 1070 (hvoraf i Aktionsjager 500) imod 784 i det nævnte Femaar (hvoraf i Aktionsjager 370), Antallet af de ved de 2 offentlige Politiretsafdelinger behandlede Sager 10019 mod 3943 i det opnævnte Femaar, Antallet af de i disse Sager affagte Domme 698 mod 271, Antallet af de ved

Rettens 2 Civillkamre behandlede Sager 924 mod 773 og Antallet af de i disse Sager affagte Domme 93 imod 51.

Som paa Oversigten angivet viser derhos en Sammenligning mellem Antallet af Rettens Sager og Domme i Aaret 1878 og i Aaret 1884 en Tilvæxt for de saakaldte „Grundlovsjagers“ Vedkommende af over 35 pCt., for Kriminaljagernes ligeledes af over 35 pCt., for de i disse dels i Aktionsjager, dels i de saakaldte „Kammersjager“ affagte Dommes Vedkommende af henholdsvis omtrent 22 og over 43 pCt., for de i de offentlige Politiretsafdelinger behandlede Sagers og affagte Dommes Vedkommende af henholdsvis over 134 og over 91 pCt. og for de ved Civillkamrene behandlede Sagers og affagte Dommes Vedkommende af henholdsvis over 5 og over 48 pCt. Endelig udviser ogsaa, som af Retten selv fremhævet, en tilsvarende Sammenligning med Hensyn til Aarene 1884 og 1885 en yderligere ikke ubetydelig Tilvæxt af Rettens Forretninger, navnlig for saavidt angaar Domme i Aktionsjager.

Denne betydelige og som det af Oversigten fremgaar jævnt og sikkert fremstridende Forøgelse af Sagerens Antal har efter Rettens Formening væsentlig sin Rod i de samme Omstændigheder, som Retten fremhævede i den Indstilling, der gik forud for Loven af 24de Mai 1879, navnlig dels den betydelige Stigning, som Straffeloven af 10de Februar 1866 ved sine mildere Straffe har medført i Antallet af gjentagne Forbrydelser af de samme Personer, dels forstjellige Samfundsforholds vedblivende Udvikling, dels og fornemmelig Njæbenhavn og Omegns stedse vøgende Folkemængde i Forening med den stadig tiltagende Forbindelse med Udlandet særlig med Sverrig, og da de samme Samfundsforhold og Tilstande, der have bevirket den hidtidige Tilvæxt af de under Retten henlagte Forretninger, ere tilstede usforandrede og i fortsat Udvikling, kan en mere end aldeles forbigaaende Tilbagegang eller endog blot Standsning af Forretningernes Tiltagen efter Rettens Formening ikke paaregnes.

Til Belysning af Følgerne af den ommeldte betydelige Tiltagen af Rettens Forretninger uden nogensomhelst, endfige en tilsvarende Forøgelse i Arbejdskraft har Retten derhos fremhævet, at den ikke blot direkte har yttret sin Virkning som i højeste Grad overbeholdende for Rettens Medlemmer, men at den ogsaa indirekte har virket ikke lidet føleligt, idet den af nærliggende Grunde har medført en stadig Tiltagen af de Vanligheder, som Rettens Kriminalkamre og offentlige Politiretsafdelinger have at hjempe